

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1842

VIII. Pabst Bonifaz IX. verbietet den Aufenthalt gebannter Personen in Wilsnack, im Jahre 1397.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54306)

rationem. Et vt praefati signorum prouentus, quotiens expediat, diuidantur, Ordinauimus, vt Praepositus, Prior et duo de Capitulo cum structuario seniores, ac nostri successorumque nostrorum deputati Vuilsnack conueniant, prouentus ipsos trifarie diuidendo, de qua nostri deputati pro nostris, nostrorumque successorum aedificijs vnam capient partem, aliam vero Praepositus in quantum administrator bonorum Capituli percipiet partem, cum qua sua et Capituli aedificia iuxta Prioris et duorum de Capitulo seniorum consensu et consilio reformat, construat, et ipsa conferuet in esse: Structuarius vero pro structuris monasterij, vt praemisum est, tertiam tollet partem, quam cum eisdem Praeposito, Priore et duobus de Capitulo senioribus, ac nostris deputatis Huelbergam deferat, ipsamque ad arcam ibidem ad hoc ordinatam, et securiori loco collocatam, tribusque seris dissimilibus firmatam, de qua nos vnam clauem, Praepositus aliam, et Capitulum tertiam habere debeamus, in ante dictorum praepositi, Prioris et duorum seniorum, ac nostrorum deputatorum praesentia, sub custodia ponat quam fidei. Cum autem structurarius ad sui officij executionem, secundum nostri, nostrorumque successorum, nec non Praepositi, Prioris et Capituli bene placitum et voluntatem, vt Praemisum est, faciendam, pecunijs indigerit, extunc prouentibus de iisdem in ante dictorum Praepositi, Prioris et duorum seniorum ac nostrorum deputatorum praesentia pecuniarum iuxta sui indigentiam tollet summas, quas libro, qui in dicta arca debeat conferuari, subito conferibat, vt de perceptis et expositis cum requisitus fuerit, eorum nobis, nostrisque successoribus, nec non Praeposito, Priore et Capitulo debitam praestare valeat rationem. Si vero, quod absit, Praepositus, Prior et capitulum, dictam nostram Ordinationem infringere vel violare praesumerent, quouis modo, aut ipsam recusarent obseruare, extunc nos, nostrique successores omnes et singulos signorum prouentus percipiemus, ipsos pro structuris dictae nostrae Ecclesiae, modo quo praemisimus, conuertendo, quousque Praepositus, Prior et Capitulum praesentem nostram ordinationem in singulis suis claufulis reassumpserint obseruare, et haec totiens fiant, quotiens fuerit opportunum. Datum Wiftock, Anno Domini Millesimo, trecentesimo, nonagesimo sexto, ipso die beati Stephani Protomartyris gloriosi, nostro sigillo praesentibus sub appenso.

Nach Lüdtkf.

VIII. Pabst Bonifaz IX. verbietet den Aufenthalt gebannter Personen in Wilsnack, im Jahre 1397.

Bonifacius Episcopus, Seruus seruorum Dei, ad futuram rei memoriam. Humilibus et honestis supplicum votis, illis praesertim, quae diuini cultus augmentum, et animarum salutem concernunt, libenter annuimus, illaque quantum cum Deo possumus, fauoribus prosequimur opportunis. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum, Proconsulum, Consulium et Vniuersitatis oppidi Wilsnack Huelbergenfis dioecesis petitio continebat, quod saepe contingit oppidum ipsum, pro eo quod nonnulli Barones, milites, armigeri et alij Nobiles, ac etiam populares ipsarum partium, varijs de causis excommunicationum sententijs innodati, et quibus ingressus Ecclesiae existit interdictus, ad oppidum ipsum pro treugis faciendis, aut alijs negotijs eorum expediendis seu tractandis declinantes inibi moram faciunt, seu lares fouent, Ecclesiastico supponi Interdicto, et quandoque propter aduentum et moram excommunicatorum ipsorum huiusmodi excommunicationum sententias induratis animis sustinentium, dilectos filios, Clerum dicti oppidi per plures dies aut menses post huiusmodi excommunicatorum et interdictorum ab eodem oppido recessum, pro vt ex forma prouincialium aut Synodaliu constitutionum vel processuum,

super literis Apostolicis habitorum, quarum seu quorum vigore huiusmodi Barones, milites, armigeri, nobiles vel populares excommunicati et interdicti existunt, alias legitime, praeter tamen culpam dictorum Proconsulum, Consulium et Vniuersitatis cessare oportet a diuinis, propter quod diuinus cultus et fidelium deuotio diminuitur ibidem in animarum periculum et scandalum plurimorum. Quare pro parte Proconsulum, Consulium et Vniuersitatis praedictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut prouidere ipsis super praemissis de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui diuinum cultum augeri, et deuotionem populi conseruare, ac animarum periculis obuiare intensis desiderijs affectamus, huiusmodi supplicationibus inclinati, Praefatis, Clero, ut si huiusmodi excommunicati et interdicti, ob praemissas aut alias causas casualiter ad dictum oppidum accesserint, vel ibidem aliquam moram traxerint, seu inibi lares fouerint, dummodo Proconsules Consules et Vniuersitas praedicti, illos exinde expellant, aut ipsi excommunicati et interdicti abinde sponte recefferint, postquam ab oppido ipso recefferint iisdem, Clerus in eorum Ecclesijs et Capellis oppidi praedicti in ipsorum proconsulum, consulum et vniuersitatis ac singularum personarum eiusdem oppidi praesentia, Missas et alia diuina officia (excommunicatis et interdictis tamen exclusis) per se celebrare etiam publice, solenniter et alta voce, pulsatis campanis et ianuis apertis, ac eis et eorum cuiuslibet, Eucharistiae et alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare, et corpora mortuorum in eorum Coemeterijs sepelire, seu alios Sacerdotes idoneos diuina celebrari et Sacramenta ministrari, ac corpora huiusmodi sepeliri facere, libere et licite possint: dum tamen oppidum ipsum specialiter Ecclesiastico non fuerit suppositum interdicto, et ipsi, Clerus, Proconsules Consules et Vniuersitas causam non dederint huiusmodi interdicto, nec eis contigerit specialiter interdicti, de speciali gratia tenore praesentium indulgentum, Apostolicis, nec non Synodalibus et prouincialibus constitutionibus, et alijs contrarijs non obstantibus quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datae Romae apud S. Petrum 18. Calend. Februar Pontificatus nostri Anno octauo.

Nach Lüdtke.

IX. Der Bischof Otto zu Havelberg gestattet der Stadt Wilsnack auf dem Markte ein Kaufhaus zu bauen und befreit dieselbe von allen desfallsigen Abgaben, im Jahre 1424.

Wi Otto, von godes gnaden Biscop tu havelberge, bekennen openbar vor allen guden Cristen luden, dat wi vnser liuen getruwen underfaten, Ratmannen vnde der Meinheit tu wilsnack gegunt hebben vnde gunnen mit craft deses briues, dat se mogen buwen eyn koophus vppen markede vrige vnde sunder iennigerleye Rente tu besittende. Vnde weret dat vnse voruaren Bilscope tu havelberge, den got genade, edder anders wye in vnser gadeshuse, in vorthiden vppe der Stede iennige Rente edder tinsse gehat hedden vnde de an vns na eren dode gekamen weren, folker Rente vnde pleghe vordrage wi en dorch vnser Stadt heteringe vnd vorlaten se tu ewigen thiden. Ok wille wi edder vnse nakomelinge se an deffer vriheit vordegedingen alle wege vnde eyn recht were wesen. Tuge deffer dingk sin: her Johan Sabel, prauet tu Ruppin vnde vorstender des hilgen bludes, heyne honeste, thise schroder, hans wise, Clawes kremer, Bakhus vnde Sadenbeke vnde meer vramer lude. Des tu tuge hebbe wi her Otto Biscop vorcreuen vnse secret laten hengen an deffen Bress, de gecreuen is na